

Dr. W. J. LEYDS
Frankenslag 337
W. GRAVCHAGE

ADVICE AND INSTRUCTIONS

FOR THE

PREVENTION AND CURE

OF

F E V E R ,

*Which is prevalent in the Low Districts of the
Transvaal, in Delagoa Bay, and East Africa,*

BY

J. A. SIMOENS,

DOCTOR IN MEDICINE AND SURGERY IN THE UNIVERSITY OF BRUSSELS.

LICENTIATE OF THE ROYAL COLLEGE OF PHYSICIANS OF LONDON.

LICENTIATE OF THE UNIVERSITY OF BOMBAY.

QUALIFIED IN SANITARY SCIENCE AND PUBLIC HEALTH IN THE
UNIVERSITY OF DURHAM, ENGLAND.

PUBLISHED BY

B. G. LENNON & Co ,

PORT ELIZABETH, SOUTH AFRICA.

JAMES KEMSLEY & Co., Printers, Port Elizabeth.

1890.

The Medicines referred to in this Book are manufactured solely by B. G. LENNON & Co., and none are genuine unless bearing their name and address.

The cost of a complete Medicine Chest is 50/- nett cash. Postage extra.

In case of any single remedy being required to replenish the Chest, it can be supplied at the following rates :—

Pills No. 1	-	-	-	each	Bottle
„ No. 2	-	-	-	„	„
Mixture No. 3	-	-	-	„	„
Pills No. 4	-	-	-	„	„
„ No. 5	-	-	-	„	„
Mixture No. 6	-	-	-	„	„
Pills No. 7	-	-	-	„	„
Tincture No. 8	-	-	-	„	„
Powder No. 9	-	-	-	„	Packet
Epsom Salts	-	-	-		

Each Bottle bears its distinctive number.

With J. A. Simoens regards to Dr. Leyds

ADVICE AND INSTRUCTIONS

FOR THE

Dr. W. J. LEYDS
Frankenslag 337
'6-GRAVENHAGE.

PREVENTION AND CURE

OF

F E V E R ,

*Which is prevalent in the Low Districts of the
Transvaal, in Delagoa Bay, and East Africa,*

BY

J. A. SIMOENS,

DOCTOR IN MEDICINE AND SURGERY IN THE UNIVERSITY OF BRUSSELS.

LICENTIATE OF THE ROYAL COLLEGE OF PHYSICIANS OF LONDON.

LICENTIATE OF THE UNIVERSITY OF BOMBAY.

QUALIFIED IN SANITARY SCIENCE AND PUBLIC HEALTH IN THE
UNIVERSITY OF DURHAM, ENGLAND.

PUBLISHED BY

B. G. LENNON & Co ,

PORT ELIZABETH, SOUTH AFRICA.

In consequence of the prevalence of Malarial Fever in the Low Districts of the Transvaal, and the mortality caused thereby, and in compliance with the wishes of some persons travelling and residing in such Districts, we have deemed it advisable to make up a suitable Medicine Chest, with full instructions from Dr. J. A. SIMOENS, of Barberton, as how to prevent and cure such Fever.

B. G. LENNON & Co.,
Port Elizabeth and East London.

LENNON & WALSH,
Johannesburg.

OFFICIAL STATISTICS CONCERNING THE SUCCESS OF
DR. SIMOENS' TREATMENT.

Barberton Hospital, October 15, 1886.

To the Editor :

SIR,—Will you kindly publish the Hospital Surgeon's report sent herewith, and, at the same time, insert a copy of the Board's resolution in reference thereto ?

“Resolved that the Hospital Surgeon's report of October 13 is not only satisfactory, but considering the very trying circumstances and manifest disadvantages under which he has laboured, the results attending his treatment are both gratifying and surprising.”

Yours, &c.,

HENRY ADAMS, Hon. Secretary.

Barberton, 13th October, 1886.

To the Hospital Board, Barberton.

GENTLEMEN,—I have much pleasure in sending in the report of the work done in the Hospital from April last to the 12th October, 1886.

From the result of the treatment of fever cases, in many instances the patients having previously suffered many hardships and habits attending a digger's life, I have observed that the fever prevailing in the Kaap Gold Fields is not dangerous to life when treated properly and in time ; the fact of the fever being of a benignant character will be impressed upon you when I state among the 147 cases of fever treated by me in my private practice from April to October only one proved fatal, and that where the unfortunate man was left helpless and unattended until the day of his death.

I am, &c.,

J. A. SIMOENS, M.D.

L.R.C.P. of London. L.M.S. Qual. San. Se.

Barberton Hospital, March 14, 1890.

DR. A. SIMOENS, Barberton.

SIR,—In the register of the patients treated at the Barberton Hospital, I find that you attended the Institution from April, 1886, to June, 1887 ; and that you treated 147 patients suffering from various diseases. Of this number 83 were suffering from fever, 78 of which were Malarial Fever cases, and 5 Typhoid Fever. For your information, I herewith tabulate the results under your professional attendance :

Total number of cases of Fever treated by Dr. Simoens	-	-	-	83
“ “ “ Malarial Fever	“	“	“	78
“ “ “ “ discharged cured	-	-	-	77
“ “ “ “ died †	-	-	-	1
“ “ “ Typhoid Fever treated	-	-	-	5
“ “ “ “ discharged	-	-	-	5

† This case is marked in the register as having been admitted in a hopeless state,

I am, &c.,

J. M. CULLINGWORTH,
Secretary Barberton Hospital.

PHYSICS DEPARTMENT

REPORT ON THE PROGRESS OF THE WORK DURING THE YEAR 1900-1901

BY

ROBERT A. MILLIKAN

AND

WALTER D. HIGGINS

CHICAGO, ILL., 1901

PRINTED BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

1901

PHYSICS DEPARTMENT

REPORT ON THE PROGRESS OF THE WORK DURING THE YEAR 1900-1901

BY

ROBERT A. MILLIKAN

AND

WALTER D. HIGGINS

CHICAGO, ILL., 1901

PRINTED BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

1901

PHYSICS DEPARTMENT

REPORT ON THE PROGRESS OF THE WORK DURING THE YEAR 1900-1901

BY

F E V E R ;

ITS

PREVENTION AND CURE.

Kinds of Fever prevalent in the Transvaal.

Two kinds of fever are prevalent in the Transvaal, and in South and East Africa, viz.: Typhoid or Enteric Fever and Malarial Fever.

Typhoid or Enteric Fever.

Typhoid Fever is caused by a poisonous substance produced from animal matter, and conveyed into the human system through the medium of water, milk, and food. This kind of fever is commonly localized in cities, towns, and camps which are deficient in sanitation. An attack of typhoid fever generally confers immunity from subsequent attacks.

Malarial Fever.

Malarial fever is caused by a poisonous substance, produced from vegetable matter, and conveyed into the human system through the air. This kind of fever is prevalent in the tropical and semi-tropical countries; more commonly in low districts, flats, valleys, and swampy localities. An attack of malarial fever predisposes to subsequent attacks. Malarial fever can be prevented or cured.

How Malaria is produced.

The poisonous substance giving rise to malarial fever is produced by putrefaction and decomposition of the decayed vegetable matter; the decomposed matter gives out an invisible poisonous substance called *malaria*, which, mixing with the air, gets into the human system through the lungs.

Warning symptoms of an attack of Fever.

When a person breathes such a poisonous air and his blood becomes impregnated with malaria, he gets fever. Usually he receives premonitory warnings of the coming attack of fever one or two days before he is seized with it, for he feels a sense of weariness or fatigue on exertion, a disinclination for work, a want of vigour and of cheerfulness, headache, pains in the body, want of appetite, disturbed sleep, and a general feeling of being out of sorts. The symptoms are observed more in new-comers in malarial districts, and in persons who are about to suffer for the first time from an attack of fever.

Forms of Malarial Fever.

Malarial fever takes two forms: the Intermittent, commonly called "Ague," and the Remittent. In the former, the temperature (heat of the body) subsides within twenty-four hours; in the latter, it continues for more than twenty-four hours.

Symptoms of an attack of Fever.

On the day of an attack of fever, the patient leaves his bed unwell. He has no appetite for breakfast, his tongue is thick and furred, his stomach is out of order, his bowels are costive, he feels headache and aching pains in the body, he is irritable, dull and low-spirited; during the day, usually between 9 a.m. and 4 p.m., he feels chilly, and betakes himself to bed. Here he is seized with cold shivers, with chattering of the teeth, violent pains in the head and body, oppressed breathing, and quick pulse.

Cold Stage.—The cold shivers may be mild or severe, short or prolonged; the more severe and prolonged they are, the worse is the attack of fever. The interval between the beginning and the ending of the shivers is called the *cold stage* of fever.

Hot Stage.—The shivers gradually pass away, and the patient becomes warm; the heat increases till his body becomes hot; his face then gets flushed, his tongue dry, and he feels an unquenchable thirst. Sometimes there is vomiting or retching; the headache becomes intense, and often there is delirium. The high temperature, with its accompanying symptoms, may continue for some hours, and is followed by sweats. The interval between the beginning and the ending of the high temperature is called the *hot stage* of fever.

Sweating Stage.—Towards the termination of the hot stage, perspiration appears on the forehead and face; the temperature becomes less, and in an hour the whole body becomes bedewed with moisture. The pains in the head and body, the thirst, and the other symptoms of the hot stage become relieved, and the sufferer often falls asleep. This stage is called the *sweating stage* of fever.

Such is the course of an attack of Intermittent fever or Ague, which may come on every day, and is then called *quotidian* fever, or every second day, called *tertian* fever, or every third day, called *quartan* fever.

Remittent Fever.

Sometimes the hot stage of the attack of fever continues for days without subsiding. The fever is then called *Remittent* fever. Here the sufferings of the hot stage become distressing; the burning heat of the body, the dryness of the skin, mouth, and tongue, the unquenchable thirst, the vomiting, or retching, the headache, the pains and want of sleep, all these symptoms cause so much suffering that the patient tosses about in his bed, and attempts in vain to obtain an easy and comfortable position. He

suffers more during the day than during the night-time. However, towards the morning, between 4 and 7 a.m., the symptoms abate a little; the heat of the body becomes less, and the patient falls asleep. It is at this period of remission or abatement of the temperature that the medicines are to be taken.

Types of Remittent Fever.

In some flats or swampy localities, and in the valleys of the Zambezi, Limpopo, and Crocodile Rivers, the Remittent fever assumes two types. One is called Biliary Remittent Fever, or *Biliosa*, and the other Pernicious Fever, or *Perniciosa*.

Bilious Fever.

In *Biliosa*, the symptoms of the Remittent fever are more pronounced; but the urine, instead of being of high colour, as in Remittent and Intermittent fevers, becomes of a dark hue, and assumes the colour and thickness of *Stout*. The patient usually vomits greenish or bilious fluid, his eyes, nails, and skin become yellowish; the delirium is either mild or absent altogether.

Pernicious Fever.

In *Perniciosa*, the patient is seized with delirium, unconsciousness, or coma.

An attack of Pernicious fever may come on from the onset or during the course of Remittent fever.

Cold Pernicious Fever.

In the former case, the patient is seized with intense and prolonged cold shivers; his body, instead of becoming hot, grows cold, although he feels intense thirst and burning within. His skin becomes cold and livid, his tongue and lips pale, his countenance dull and vacant, he is either delirious or in a state of coma (profound sleep), his pulse is slow, his respiration rapid and shallow. When reaction is brought about, the body becomes warm, the pulse regains its strength, and consciousness returns. In fatal cases, the tongue becomes dry, leathery, and foul, the stomach is distended, urine and excreta are voided unconsciously, the respiration becomes slow and sighing, hiccough set in, the pulse cannot be felt, the body is bathed with cold sweats, and the patient gradually sinks into death. This form of Pernicious fever is called *Cold Pernicious Fever*.

Hot Pernicious Fever.

The second form of Pernicious fever is called *Hot Pernicious Fever*, and makes its appearance during the course of Remittent fever, when the symptoms threatening life are developed. The patient is suddenly seized with a raving delirium, or he falls into a state of coma; and, when aroused and spoken to, he answers questions after a momentary gleam of intelligence and in monosyllables, and quickly falls into stupor, or becomes quite uncon-

scious. His body is hot and dry, the face is flushed, the pulse is quick, the respiration is rapid and uneasy. When reaction is brought about, the patient regains consciousness, and all the bad symptoms are improved. In fatal cases, the face becomes pale, the tongue dry and foul, the abdomen distended, the excreta and urine are void unconsciously, hiccough set in, the body is bathed with cold sweats, and the patient expires.

Localities of the prevalence of Pernicious Fever and persons susceptible to its attacks.

Pernicious fever is more prevalent in flats covered with swamps, and commonly attacks a person who has an enfeebled brain or nervous system, resulting from mental over-work, or from habits of intemperance, or of dissipation. It is the most dangerous kind of malarial fever, being fatal in a few hours, or in a few days. Fortunately, it is amenable to treatment, and is less prevalent in the Transvaal than in the East Coast.

PREVENTIVE TREATMENT.

Seasons in which Malarial Fevers are Prevalent.

The poisonous substance *malaria* is produced by putrefaction and decomposition of the decayed vegetable matter, heat and moisture being essential factors for its production. Malarial fever is, therefore, more prevalent in Summer than in Winter.

Points to be attended to when an encampment is to be made.

The air on the surface of the ground from which malaria arises is more charged with the poison than the air at some distance from it, and at an elevated place. The air blowing from a swampy place contains malaria, while the air blowing towards it is free from malaria. The air on the side of a hill facing a swamp is more contaminated with malaria than the air on the opposite side. A belt of trees filters air from malaria. These points should be attended to when an encampment is to be made in a malarial district.

Precautions and Preventives to be taken while travelling through or residing in the Malarial Districts.

A traveller in the low or malarial districts should rise up at six o'clock in the morning, take two pills of the bottle No. 1, and drink a cup of coffee without milk. He should take breakfast and start journeying *after* the poisonous mist hanging about the ground has disappeared; he should travel slowly and steadily, so as to avoid feeling fatigued, and should rest from eleven to two o'clock; then start and travel till just before sundown. Twenty miles per day is a fair travelling in the hot and malarial districts.

He should pitch his tent on an elevated position, far from a swampy place, or at some distance from the banks of a river. He

should avoid, as much as possible, exposure to night air. If he feels costive, he should take, at bed time, three pills of the bottle No. 4, and next morning a packet of Epsom Salts in water, if required.

He should avoid, as much as possible, travelling early in the morning before the mist or morning vapours have disappeared; also in the middle of the day, as the heat of the sun favours an attack of fever. When he cannot avoid journeying at night-time, he should take three pills of the bottle No. 1, three hours before he makes a start; and he should start *after* nine o'clock, and rest before four o'clock in the morning.

The poisonous malaria in the night air, between nine o'clock in the evening and four o'clock in the morning, lies close to the surface of the ground, or it "kisses the ground." Malaria in the air, between sunset and nine o'clock in the evening, and between four and seven o'clock in the morning, floats a few feet above the surface of the ground, and gets directly into the lungs. When the air gets warm, malaria rises up and is disseminated in the air above. Travelling in the malarial districts at day-time can be done without the risk of contracting fever. Travelling in such districts at night-time, from nine to four o'clock, can be done with less danger of contracting fever than travelling soon after sunset or early in the morning.

If one has to travel or reside in the malarial districts for a considerable time, he should take two pills of the bottle No. 1 every morning for a fortnight; then every second day for another fortnight; then twice or thrice a week during the time he is travelling or residing in such district. He should also give attention to bowels, and take occasionally, or as soon as he feels costive, three pills of the bottle No. 4, followed by Epsom Salts, if required. Flannel clothing should be worn. Bathing is good; but chill is to be avoided. The use of coffee and a glass or two of spirits during the journey are recommended.

To people residing in malarial districts, the following supplementary advice will be useful:—Those who are best housed, best clad, best fed, and least wearied, are best able to resist malarial complaints. Overwork, intemperance, or enervating habits, are incompatible with good health in such districts.

CURATIVE TREATMENT.

How to ward off an attack of Fever.

When the patient feels the warning symptoms of an attack of fever, he should at once take three pills of the bottle No. 4, together with three pills of the bottle No. 2, followed, if necessary, by Epsom Salts. Next day he should take four pills of the bottle No. 2. With such treatment the symptoms of the coming attack of fever will disappear.

Treatment of the Hot and Cold Stages of the attack.—It may happen that before he takes those pills, or before the latter produce their effects in the system, he is seized with cold shivers. In such case he should take warm tea during the shivers, and when the hot stage is set in, he should take the following mixture, viz. : In a clean bottle let one teaspoonful of the bottle No. 6, and twelve teaspoonfuls of water, and take two tablespoons of the mixture every two hours, till the sweating stage sets in.

Treatment of the Sweating Stage.—During the sweating stage he should take brandy or whisky, with water, if he feels weak or exhausted.

After the Sweating Stage.—After the sweating stage is over, the patient should take some liquid food, and soon after he should take three pills of the bottle No. 2. The next morning he should take four pills of the same bottle, No. 2, together with three pills of the bottle No. 4 (should the latter pills have not been taken on the previous day). If the attack of fever comes on again on the following day, he should repeat the mixture of the bottle No. 6 during the hot stage, and should take three pills of the bottle No. 2, after the sweating stage, and four pills of the same bottle, No. 2, on the following morning. He should continue this treatment as long as the daily attack comes on, and should leave it off when the attack leaves him altogether ; after which he should continue his morning pills, of bottle No. 1, and should take one tonic pill of the bottle No. 5 twice a day for a week or two.

Course of the Fever.

The course of the fever is as follows :—On the first day the attack is strong. If no medicine is taken, it comes on more active every day. If medicine is used, the attack becomes milder till, on the third or fourth day, it disappears altogether.

If the attack of fever comes on every second or third day, the patient should take three pills of the bottle No. 2 on the previous evening of the day of the expected attack, and four pills of the same bottle, No. 2, on the morning of the day of the attack of fever.

Treatment of Remittent Fever.

If an attack of Remittent fever—that is, if the temperature of the body does not subside within twenty-four hours—the patient should take three pills of the bottle No. 4, and six hours after he has taken those pills he should take one packet of Epsom Salts, in water, to which one powder, No. 9, should be added. Should he feel sick, he should take frequently tumblerfuls of luke-warm water, and thus encourage vomiting. After the sickness is over, he should take three teaspoonfuls of the bottle No. 3, mixed with two tablespoons of water. On the following morning, at about six o'clock, he should take four teaspoonfuls of the bottle No. 3, mixed with coffee or water. If the high temperature continues during the day, he should take the mixture made from

the bottle No. 6, as directed ; and on the following morning he should take four teaspoonfuls of the bottle No. 3, mixed with coffee or water. This treatment should be continued till the fever disappears. Care should be taken that the medicine of the bottle No. 3 be retained in the stomach : if it is vomited soon after it is taken, it ought to be repeated.

During the attack of fever, the patient should take beef tea, milk, and other liquid or easily digestible food. Weak brandy, whisky, or port wine should be taken should he feel weak or exhausted. When the fever is over, he should continue morning pills, bottle No. 1, and tonic pills No. 5, as directed on page 10.

Treatment of Bilious Fever.

If from the onset of the attack of fever, or during its course the patient's urine becomes dark in colour, he should at once take one powder, No. 9, and encourage vomiting by drinking lukewarm water. When the sickness is over, he should take two pills of the bottle No. 7, together with four pills of bottle No. 2. On the following morning he should take one packet of Epsom Salts, in water, to which four teaspoonfuls of the bottle No. 2 should be added. During the day, if the high temperature continues, he should take the mixture made from the bottle No. 6, as directed. On the following morning he should take four teaspoonfuls of the bottle No. 3, in water or coffee, and the treatment should be continued till the fever disappears, after which the morning pills of the bottle No. 1, and the tonic pills of the bottle No. 5, should be continued for a week or two, as directed in page 10.

Treatment of Cold Pernicious Fever.

In Cold Pernicious Fever, the patient should be given three pills of the bottle No. 7, together with four pills of the bottle No. 2 ; he should be fed frequently and in small quantities with beef tea, brandy, and coffee ; his body should be rubbed with weak brandy and mustard for fifteen minutes, and this process should be repeated every hour or two, covering him up in blankets in the interval. Mustard plasters should be applied to his chest and feet, and cold water rags to his head. Next morning he should be given four teaspoonfuls of the bottle No. 3, in coffee, and one teaspoonful of the same, No. 3, should be given in brandy, every three hours till reaction sets in ; rubbing his body with mustard and brandy should be continued.

Treatment of Hot Pernicious Fever.

In Hot Pernicious Fever, the patient should be given five teaspoonfuls of the bottle No. 3, in water, and four hours after he should be given three pills of bottle No. 7 ; he should be fed with beef tea, milk, &c. Next morning he should be given five teaspoonfuls of bottle No. 3, in coffee, and during the day the mixture of the bottle No. 6 made, as directed. If, however, the tempera-

ture is high, the body dry, and the patient is delirious or unconscious, give him one tablespoonful of Warburg's Tincture of the bottle No. 8, without water. Repeat the dose every two hours till the patient perspires. The Warburg's Tincture should not be given more than three or four times, and must be stopped as soon as the patient begins to perspire. During the perspiration weak brandy may be given. When the temperature comes down, five teaspoonfuls of the bottle No. 3, in water or brandy, should be given; and one tablespoonful of the same, No. 3, should be repeated every three hours for two days, or till the fever disappears; after which morning pills of the bottle No. 1 and those of No. 5 to be taken, as directed in page 10.

If the Warburg's Tincture be proved ineffective to bring on the desired result, the patient should be given a cold bath, in the following manner:—Fill a tub with luke-warm water, undress the patient, moisten his body with the water, and place him gently in the tub; add gradually cold water till the warm water in the tub is displaced by the cold water; let the patient remain in the cold bath for twenty minutes, take him out of the bath, wipe him well, place him on bed, rub briskly his body with dry mustard for fifteen minutes, and put him in blankets; give him six teaspoonfuls of the medicine of the bottle No. 3, mixed with hot coffee or brandy. Repeat one tablespoonful of the same medicine every three or four hours.

Stimulants, in form of brandy or wine, should be given to the patient a few minutes before he is given a bath; also before he is taken out of the bath.

With such precautions, the baths can be repeated every twelve hours.

Pernicious fever being a dangerous kind of malarial fever, medical assistance should be sought for without delay.

It is essential that the medicines be retained in the stomach in all cases of fever; if rejected, they are to be repeated after an interval of half an hour. And here it must be observed that the foregoing treatment of fever refers only to grown-up people, and not to children.

By following the advice, instructions, and treatment laid down on these pages, travellers can journey through or reside for a considerable time in low and malarial districts without the risk of contracting fever, or, when contracted, can cure it without the assistance of a medical man.

During his long practice in malarial countries in Zanzibar, Mozambique, and the De Kaap Valley, in the Transvaal, the writer has followed the above method of treatment of malarial fever with encouraging success, which has induced him to present this little work to those who are unable to obtain medical aid.

J. A. SIMOENS, M.D.

Barberton, February, 1890.

RAAD EN ONDERRICHT

OM DE

K O O R T S E N ,

*Welke veel heerschen in het Lage Veld van de
Transvaal, van Delagoa Bay, en Oost Afrika,*

WEG TE HOUDEN EN TE GENEZEN,

DOOR

J. A. SIMOENS,

DOCTOR IN DE HEEL-EN GENEESKUNDE VAN DE UNIVERSITEIT VAN
BRUSSEL.

LICENTIAAT VAN HET KONINKLIJK COLLEGE VAN GENEESHEEREN TE
LONDON.

LICENTIAAT IN DE GENEES-EN HEELKUNDE VAN DE UNIVERSITEIT
TE BOMBAAL.

GEEEXAMINEERDE IN DE WETENSCHAP VAN GEWONE EN PUBLIEKE
SANITATIE DOOR DE UNIVERSITEIT VAN DURHAM IN ENGELAND.

UITGEGEVEN DOOR

B. G. LENNON & Co.,

PORT ELIZABETH, ZUID AFRIKA.

Bij rede van den invloed van Malarische Koorts in de Lage Distrikten van den Transvaal, en ook de sterfelijkheid daarbij veroorzaakt, en ook in inschikkelijkheid met de verzoeken van eenige perzonen wonende en reizende in zulke distrikten, zoo hebben wij het raadzaam gedachten om eene speciale en voegzaam Medecijn Kist te bereiden, met volle berichtigen van Dr. J. A. SIMOENS, Barberton, hoe deze Koorts te verhinderen en te genezen,

B. G. LENNON & Co.,

Port Elizabeth and East London.

LENNON & WALSH,

Johannesburg.

OFFICIEEL STATISTIEKEN MET BETREKKING AAN DEN
UITKOMST VAN DE GENEESKUNDIGE BEHANDELING
VAN DR. SIMOENS.

Barborton Hospitaal, den 15de October, 1886.

Aan den Editeur van den Barborton Herald :

MIJNHEER,—Wees zoo goed er laat gepubliceerd worden de Rapport van den Hospitaal Heelmeester die ik hiermede aan u zenden. Tenzelvde tijd wees ook zoo goed en maak bekend een kopij van de beslissing van den Directeuren van den Hospitaal met betrekking daartoe.

Verklaard dat de Rapport van den Hospitaal Heelmeester van den 13de October is niet alleen genoeggevend, maar met betrekking aan den zeer tegenstelde omstandigheden en openbare nadeelen onder welke hij heeft gelijden de uitkomsten van zijne naarstigheit zijn voldoende en verwonderlijk.

De Uwe, enz.,

HENRY ADAMS, Secretaris.

Barborton, den 13de October, 1886.

Aan de Bestuurders der Hospital, Barborton.

MIJNHEEREN,—Ik heb de genoeging aan ued de rapport in te zenden met betrekking aan de werk gedaan binnen de Hospitaal van April 1.1. tot den 12de October, 1886. Van den uitkomst van de behandeling van koorts patienten, in velen gevallen zij hadden vooraf gelijgend velen moeilikheden en gewoonten die bijna onscheidbaar zijn van de leven van een mijnwerker. Ik heb ook opgemerkt dat de koorts die overwegend in de Kaapsche Goud Velden is, is niet gevaarlijk indien het vroeg geneesd is en welvoegelijk geneesd is. De feit van de koorts zijnde van eene goedaardige soort zal op u betreffend worden wanneer ik melden dat uit de 147 koorts patienten onder mijn zorg in mijne privaat practizeering als geneesheer van April tot October een alleen gestorven is, en in dit geval de ongelukkige man was verlaten hulpeloos en onverzeld tot den dag zijnen dood.

Uit den 54 koorts patienten in mijn zorg in den Hospitaal drie voortbrengen waren in Barborton.

Uw Dw Dienaar,

J. A. SIMOENS, M.D.,

L.R.C.P., London, L.M.S., en Q.S.S.

Barborton Hospitaal, den 14de Maart, 1890.

Aan den Wel Edele Dr. A. SIMOENS, Barborton.

WAARDE HEER,—In den lijst van den patienten in den Barborton Hospitaal vindt ik dat ued heeft aan den Instituut acht gegeven van April, 1886, tot Juny, 1887, gedurende welke tijd gij heeft aan 147 patienten geneesmiddelen gegeven. Dit getal patienten lijdende hebbende van verscheidene ziekte en kwalen. Van de bovengemelde getal 13 waren lijdend van koorts, 78 van dewelke waren van malariale koorts, en vijf van tijphoid koorts. Voor uwe onderrichting hiermede zend ik u een tabularische stelling van de resultaaten onder uwe geneeskundige zorg :

Totaal nommer van de patienten lijdende door koorts die Dr. SIMOENS oppassend heeft	83
Totaal nommer van malariale koorts	78
Total nommer uit de bovengemelde 78 die genezend waren	77
Do do Gestorven *	1
Totaal nommer van Typhoid Koorts patienten die Dr. SIMOENS oppassend heeft	5
Do do Genezend	5

* Dit patient is gemerkt op den register als toelatend in een hoopeloose staat,

Uw Dw Dienaar,

J. M. CULLINGWORTH,

Secretaris, Barborton Hospitaal.

KOORTSEN; WEG TE HOUDEN EN TE GENEZEN.

Soorten van Koorts in de Transvaal enz.

Er zijn twee soorten van koorts in de Transvaal, Zuid Afrika en Oost Afrika: De eerste soort is Typhus of Enterische Koorts, welke men meestal "Koortsziekte" noemt; en de tweede soort is Malarische Koorts.

Typhus Koorts of Enterische Koorts (Koortsziekte.)

Typhus Koorts of Koortsziekte wordt veroorzaakt door een vergift, dat afkomstig is van de eene of andere dierlijke stoffe, en wordt binnen in het menschelijk lichaam gebracht met het water of de melk die men drinkt of met de kost die men eet. Deze soort van koorts komt meest voor in steden, dorpen, kampen of andere plekken die niet schoon genvey gehouden worden. Als men eens Typhus Koorts heeft gehad krijgt men het gewoonlijk niet weder.

Malarische Koorts.

Malarische Koorts wordt veroorzaakt door een vergift dat afkomstig is van de eene of andere plantaardige stoffe en wordt binnen in het menschelijk lichaam gebracht met de lucht die ingeademd wordt. Deze soort van koorts heerscht in Afrika en andere heebe en warme landen; en komt meest voor in laag veld, laagliggende vlakken, valleien en moerassige of modderige plekken. Als men eens Malarische Koorts gehad heeft krijgt men het ligt weder. Malarische Koorts kan worden weggehouden of genezen.

Oorzaak van Malaria.

Het vergift, dat de Malarische Koorts veroorzaakt, komt van het verrotten en vergaan van planten, bladeren, takken enz geholpen door de hitte en vochtigheid. Uit de verrottende stoffen komt een onzichtbaar giftig gas dat *malaria* genoemd wordt; deze *malaria* vermengt zich met de lucht die ineademd wordt, en komt op die wijze binnen in het lichaam van den mensch.

Tijd van Waarschuwend Venteekenen Malaria.

Als de mensch zulke lucht met malaria inademt, wordt het bloed vergiftigd met de malaria en er volgt koorts op. Gewoonlijk wordt iemand eerst gewaarschuwd, een of twee dagen voor hij

werkelijk de koorts krijgt, dat de koorts aan het komen is. Zoo iemand gevoelt dan vermoeidheid en afmatting als hij werkt, hij is afkeerig van werk, hij heeft geen lust of kracht tot werken, zijn humeur is driftig, zijn hoofd is vol of hij heeft hoofdpijn, pijnen in den rug of leden, zonder eetlust, dikke beslagen tong, hardlijvigheid, onrustige slaap en een gevoel alsof men geheel en al van koers is. Deze kenteekenen vindt men bij nieuwe komers in het malaria veld, en bij zulke personen die voor het eerst de koorts zullen krijgen.

Soorten van Malarische Koorts.

Malarische Koorts heeft twee soorten. De eerste soort is de Afwisselende Koorts. Als men deze koorts heeft vermindert de hitte van het lichaam binnen vier en twintig uren. De tweede soort is de Tusschenpoozende Koorts. In deze koorts blijft de hitte van het lichaam langer dan vier en twintig uren.

Hoe men voelt voor men Koorts krijgt.

Op den dag dat een lijder de koorts zal krijgen gevoelt hij zich onwel als hij 's morgens opstaat. Hij heeft geen lust om zijn ontbijt te eten. Zijn tong is dik en beslagen. De maag is ontsteld en hij is hardlijvig. Hij gevoelt knagende pijnen in het lichaam en heeft hoofdpijn. Hij is dof, prikkelbaar en neerslachtig. Gewoonlijk tusschen negen en vier uur overdag, gevoelt hij zich koud en gaat naar bed. Hier krijgt hij dan koude rillingen en klappertandt. Er zijn hevige pijnen in het hoofd en in het lichaam, moeielijke ademhaling en snelle pols. De koude rillingen kunnen hevig zijn of zacht, kort duren of lang duren; doch hoe heviger en langer zij zijn des te erger zal die aanval van koorts zijn.

Koude Tijdperk der Koorts.

De tijd tusschen het beginnen en eindigen van de rillingen wordt genoemd het *koude tijdperk* van de koorts.

Heet Tijdperk der Koorts.

De rillingen gaan langzamerhand weg en de lijder wordt warm. De hitte wordt meer en meer tot zijn lichaam heet wordt. Zijn aangezicht wordt blozend en warm, de tong droog en hij gevoelt een onleschbare dorst. Soms is er braken en vomeeren. De hoofdpijn is zeer erg en somtijds ijlt hij (heeft delirium). Zijn lijden en ongemak maakt hem rusteloos, en hij beweegt zich heen en weder in het bed. Deze hitte kan aantwaden voor drie, negen of achttien uren; en daarop volgt dun zweeten. De tijd van het beginnen tot het eindigen van de hitte des lichaams, wordt genoemd het *heete tijdperk* van de koorts.

Tijdperk van Zweeten.

Kort voor het eindigen van het *heete tijdperk* komt er zweet op het voorhoofd en aangezicht, de hitte van het lichaam vermindert, in een uur tijd wordt het geheele lichaam klam met vocht; de pijnen in het hoofd en lichaam, de dorst en al de andere kenteekenen van het heete tijdperk zijn over en de lijder vraagt om kost of valt aan slaap. Dit tijdperk der koorts wordt genoemd het *tijdperk van zweeten*.

Beloop van Afwisselende Koorts.

Zoodanig is de afloop van een aanval van Afwisselende Koorts, welke elkendag kan komen en dan genoemd wordt: Alledaagsche Koorts; of elken tweeden dag, genoemd: Anderdaagsche Koorts; of elken derden dag, genoemd: Derdendaagsche Koorts; of elken vierden dag enz.

Tusschenpoozende Koorts.

Soms gebeurt het dat het *heete tijdperk* van een aanval van koorts dagen lang aanhoudt zonder te verminderen. In zulk een geval wordt de koorts genoemd: Tusschenpoozende Koorts, en dan zijn de pijnen en het lijden van het heete tijdperk veel erger en smartelijker. De brandende hitte des lichaams; de dorre droogheid der huid, mond en tong; de onleschbare dorst; het vomeeren of braken; de slapeloosheid; de hoofdpijn en andere pijnen—al deze kenteekenen veroorzaken den lijder zooveel smarten ongerief dat hij zich heen en weder beweegt in bed, en te vergeefs tracht om in een gemakkelijke houding van rust te komen. Overdag is zijn lijden erger dan in den nacht. Tegen den morgen echter, tusschen vier en zeven ure, bedaren de kenteekenen een weinig. De hitte van het lichaam wordt minder, en hij valt aan slaap. Het is gedurende dezen tijd, wanneer de kenteekenen van vermindering en bedaren der koorts zich voordoen, dat de voorgeschrevene medicijnen gebruikt moeten worden.

Soorten van Tusschenpoozende Koorts.

Op sommige vlakten en in sommige moerassige, modderige plekken en de valleien van Zambezie, Limpopo, en Krokodil Rivieren heeft deze Tusschenpoozende Koorts twee soorten. De eerste soort wordt genoemd: Galachtige Tusschenpoozende Koorts (of Biliosa) kortaf: *Gal Koorts*; en de tweede soort wordt genoemd: *Kwaadaardige Koorts* (of Perniciosa).

Gal Koorts.

In Gal Koorts zijn de kenteekenen van Tusschenpoozende Koorts zeer duidelijk. Doch de waterloozing, in stede van sterk gekleurd te zijn zoo als in Tusschenpoozen de en Afwisselende Koorts, wordt donker van kleur en gelijkt in kleur en dikte op (stout) bier. De lijder vomeert gewoonlijk een groenachtig of galachtig water; zijne oogen, nagels en vel worden geelachtig; en misschien ijlt hij een weinig of in het geheel niet.

Kwaadaardige Koorts.

In Kwaadaardige Koorts wordt de lijder aangevallen door ijlen, onbewustheid, flauwte of slaperigheid.

Een aanval van Kwaadaardige Koorts kan komen dadelijk met het begin of later na het begin van Tusschenpoozende Koorts.

Koude Kwaadaardige Koorts.

In het eerste geval krijgt de lijder hevige en langdurige koude rillingen. Doch in plaats dat hij heet wordt, wordt hij koud, hoewel hij hevige dorst heeft en een gevoel van hitte van binnen. De huid wordt koud en blauwachtig; de tong en lippen bleek; het gelaat dof en zonder uitdrukking. Hij ijlt of is in een diepen slaap; zijn pols is langzaam; en zijne ademhaling is snel doch komt niet diep genoeg uit de borst. Als er beterschap volgt, wordt het lichaam warm, de pols krijgt zijn kracht weder; en de lijder wordt weder bewust. Als de dood zal volgen, wordt de tong droog zoo als leder, de maag zwelt, hij gaat of en loost water zonder dat hij er van weet, de ademhaling wordt langzaam en zuchtend, de lijder begint te hikken, de pols kan niet gevoeld worden, het lichaam is nat van koud zweet, en de lijder zinkt langzamerhand of in kracht tot de dood volgt. Deze soort van Kwaadaardige Koorts wordt genoemd Koude Kwaadaardige Koorts.

Heete Kwaadaardige Koorts.

De tweede soort van Kwaadaardige Koorts, genoemd Heete Kwaadaardige Koorts, verschijnt na het begin van Tusschenpoozende Koorts als de kenteekenen van den dood zich voordoen. De lijder begint eensklaps razend te ijlen, of hij vervalt in een toestand van slaperigheid en, wanneer wakker gemaakt en toegesproken wordende, antwoordt hij op de vragen na een korte opflikkering van zijn verstand met slechts een enkel kort woord, en valt dadelijk weder terug in zijn vorige gevoelloosheid of verliest geheel en al zijne bewustheid. Zijn lichaam is heet, droog en dor, het aangezicht warm en blozend, de pols snel, en de ademhaling snel en moeielijk. Als beterschap volgt krijgt de lijder zijne bewustheid weder terug, en al de andere verschijnselen worden beter. Als de dood zal volgen wordt het aangezicht bleek, de tong zeer droog, de onderbuik zwelt uit, de lijder gaat of en loost water zonder dat hij er van weet, hij begint te hikken, het lichaam is nat met koud zweet, en de lijder sterft.

Waar deze Koorts voorkomt.

Kwaadaardige Koorts komt meest voor in vlakten bedekt met moerassen of modderige plekken, en tast gewoonlijk zulken aan die verzwakte hersenen of zenuwen hebben verkregen door te veel werk te eischen van hun brein, of door eene onmatige of buitensporige levenswijze. Het is de allergevaarlijkste soort van malarische koorts; en doodt den lijder soms in een paar uren tijds, of na een lijden van eenige dagen. Gelukkig echter dat het

voorkomen en genezen kan worden, en niet zoo veelvuldig voorkomt in de Transvaal als op de Oost Kust.

HOE DEZE KOORTSEN WEG TE HOUDEN.

Tijd vant jaar dat Malaria het ergst is.

Het vergift *malaria* komt van het verrotten en vergaan van plantaardige stoffen. Hitte en vochtigheid zijn noodig om *malaria* te verwekken; en daarom zal dus Malarische Koorts meer voorkomen in den zomer dan in den winter.

De lucht die het laagst en het naast aan den grond is waaruit *malaria* komt, heeft veel meer van het vergift in zich, dan de lucht die hooger en er verder vandaan is, zooals de lucht op een hooge plek of op een afstand. De wind die *van* een modderige plek waait heeft *malaria* in zich; doch de wind die *naar* zulk een modderige plek waait is dikwijls zonder eenige *malaria*. De lucht, aan diezijde van een hoogte die naar een modderige plek gekeerd is, heeft meer *malaria* dan de lucht aan die zijde van de hoogte welke niet aan den kant van de modderige plek is. Een klomp boomen zuivert de lucht van *malaria*.

Waar een kamp te maken in malaria veld.—Hierop dient men acht te geven, als men een kamp maakt in veld waar *malaria* is.

Voorzorgen te nemen als men reist of woont in laag of Malarisch Veld.

Als men in het Lage Veld reist, doet men best met om op te staan ten zes ure in den morgen. Neem dan twee pillen van de bottel No. 1 en drink een kop koffie zonder melk. Eet uw ontbijt; en begin de reis *nadat* de giftige mist, die over den grond hangt, verdwenen is. Reist langzaam en stadig, zoodat gij vermijdt dat gij u vermoeid gevoelt. Van elf uur tot twee uur moet gij rusten, en dan weder beginnen tot zonsondergang. Twintig mijlen per dag is een billijke afstand in de heete, malarische landstreken.

Plaats de tent op een verheven plek, ver van een moerassige of modderige plek, of op eenigen afstand van de vevers van een rivier. Eet kost en ga naar bed. Pas op, zooveel mogelijk, dat ge niet in de nachtlucht gaat. Als gij hardlijvig zijt neem dan 3 pillen van de bottel No. 4 met slapentijd, en een pakje van 1 ons Engelsch Zout den volgenden morgen als het noodig is. Houdt aan met de twee morgenpillen van de bottel No. 1.

Pas op om zoo min als mogelijk 's morgens vroeg te reizen voor de mist weg is; en pas ook op om zoo min als mogelijk is te reizen in het midden van den dag, want de hitte van de zon maakt een aanval van koorts zeer gemakkelijk. Als het niet anders kan en dat gij in den nacht moet reizen, neem dan vier pillen van bottel No. 1 drie uren voor het vertrek om de koorts weg te houden. Vertrek na negen ure en rust voor vier ure in

den morgen. De giftige *malaria* in de nachtlucht tusschen negen ure in den avond en vier ure in den morgen, ligt na bij de oppervlakte van den grond "het kust den grond." *Malaria* in de nachtlucht tusschen zonsondergang en negen ure in den avond en tusschen vier en zeven ure in den morgen, is eenige voeten hooger dan den grond en wordt dadelijk ingeademd, komende dus in de longen. Als de lucht warm wordt rijst de *malaria* hooger in de lucht en wordt verspreid in de hoogere lucht. Men kan overdag in het malaria-veld reizen zonder gevaar van de koorts te krijgen. Men kun in zulk veld des nachts met minder gevaar reizen van negen ure des avonds tot vier ure in den morgen, dan dadelijk na zonsondergang of des morgens vroeg, daar deze laatste het gevaarlijkste is.

Als men een langen tijd moet reizen of wonen in malaria-veld, neem dan twee pillen van de bottel No. 1 elken morgen veertien dagen lang; neem dan al om den anderen dag twee pillen elken morgen gedurende de volgende veertien dagen. Neem de pillen dan tweemaal of driemaal per week. Draag zorg voor een goede ontlasting en neem daartoe nu en dan 3 pillen van de bottel No. 4 's avonds bij het naar bed gaan, en, als het noodig is, neem dan den volgenden morgen een pakje Engelsch Zout in. Drink dikwijls koffie gedurende de reis. Een glas of twee geestrijke drank kan gedurende den dag gedronken worden. Het is goed om een bad te nemen, doch men moet zorgen zulks niet te doen als men bezweet is, want men kan dan koude vatten en dat brengt gewoonlijk een aanval van koorts. Men behoort flanelen kleederen te dragen.

Voor menschen die in het malaria-veld wonen zal de volgende raad nuttig zijn: Zulke menschen die de beste woonhuizen, de beste kleederen en het beste voedsel hebben, en die de minste kwelling en onrust hebben, zijn het best in staat om malarische koorts te wederstaan. Te veel werk, onmatigheid of verzwakkende gewoonten zijn onbestaanbaar met goede gezondheid in zulk koortsveld. In zulk een geval behoort men te handelen zooals in de voorafgaande paragraaf gezegd is over de behandeling om de koorts weg te houden.

HOE DEZE KOORTSEN TE GENEZEN.

Hoe een aanval van Koorts af te keeren.

Als de lijder de waarschuwendende kenteekenen van de eerste tijdperken der koorts, zooals reeds uitgelegd, gevoelt, moet hij dadelijk drie pillen nemen van de bottel No. 4 tezamen met drie pillen van de bottel No. 2. Ook moet hij dikwijls zwakke warme thee drinken; en, als het noodig is moet hij een pakje Engelsch Zout innemen. Met slapenstijd moet hij drie pillen van de bottel No. 2 innemen en weder drie van dezelfde pillen den volgenden morgen.

Behandeling van het koude tijdperk.

Het kan gebeuren dat, voor deze pillen worden ingenomen of voor zij eenige uitwerking in het lichaam hebben, de lijder koude rillingen krijgt. In zulk een geval moet hij warme thee innemen gedurende de rillingen, en wanneer het heete tijdperk begint, maak dan de volgende drank.

Behandeling van het heete tijdperk.—Doe in een schoonen bottel veertig druppels van de bottel No. 6 en tien eetlepels water, en neem daarvan in elke twee uren twee eetlepels tot het zweeten begint. Gedurende het tijdperk van zweeten neem brandewijn en water als het noodig is, dat is als gij u zwak of afgemat gevoelt.

Behandeling van het Tijdperk van Zweeten.—Als het tijdperk van zweeten voorbij is neem dan wat vloeibaar voedsel en drie pillen van de bottel No. 2. Neem den folgenden morgen vier pillen van dezelfde bottel tezamen met 3 pillen van de bottel No. 4 (dat is: als gij deze laatste pillen niet reeds den vorigen dag hebt ingenomen). Als de aanval van koorts weder terugkomt, gebruik dan weder de drank van de bottel No. 6 gedurende het heete tijdperk. Neem ook drie pillen van No. 2 met slapentijd en vier den folgenden morgen. Houd met deze medicijnen aan tot de aanvallen van koorts geheel ophouden. Gebruik daarna weder de morgenpillen en neem een versterk-pil van de bottel No. 6 tweemaal per dag na het eten.

Het beloop van de koorts is als volgt: Op den eersten dag is de aanval van koorts hevig; als geene medicijnen worden ingenomen wordt het elken dag heviger; doch als de medicijnen worden ingenomen wordt de aanval minder tot dat op den derden of vierden dag de koorts geheel en al weg is. Indien de aanval van de koorts aankomt iedere tweede of derde dag de lijder moet drie pillen uit den flesch No. 2 inzwelgen de avond voor den dag van den verwachtend aanval, en vier pillen uit denzelfde flesch (No. 2) op den morgen van den dag van den aanval der koorts.

Behandeling v. Tusschenpoozende Koorts.

Als het een aanval is van Tusschenpoozende Koorts, dat is, als de hitte van het lichaam niet vermindert binnen vier en twintig uren, neem dan in 3 pillen van No. 4, en zes uren daarna smelt een pakje Engelsch Zout in water, doe daarbij een poeder No. 9 en drink deze drank. Als men reeds ziek geworden is, moet men dikwijls lauw water drinken en zijn best doen om te vomeeren. Als het gevoel van ziekte over is moet men drie theelepels van de bottel No. 3 met twee eetlepels water innemen, en als dit uitgevomeerd wordt moet men het weder aanmaken en weder innemen. Op den folgenden morgen tegen omtrent zes ure moet men vier theelepels van No. 3 innemen met water of koffie. Als de hitte van het lichaam blijft aanhouden gedurende den dag neem dan van de drank No. 6 in te worden aangemaakt zooals is voorgeschreven. Met slapentijd neem in twee theelepels van No. 3 in water of koffie. Neem den folgenden morgen vier

theelepels in van dezelfde drank en herhaal de medicijn tot de koorts verdwijnt. Gedurende de koorts moet men vleeschsoep, melk en andere vloeibare kost eten; nu en dan kun men brandewijn met veel water drinken. Als de koorts over is moet men morgenpillen en versterkpillen gebruiken zooals reeds is uitgelegd.

Behandeling van Gal Koorts.

Als met het begin van een aanval van koorts, of later, gedurende het beloop er van, uw water donker van kleur wordt en naar (stout) bier gelijkt, neem dan dadelijk in een poeder No. 9 en als de ziekte over is neem dan twee pillen van No. 7 tezamen met vier pillen van No. 2. Smelt den volgenden morgen een pakje Engelsch Zout in water en doe daarbij vier theelepels van No. 3; neem die drank dan in. Houdt aan met de drank No. 6 gedurende den dag. Met slapenstijd neem in twee theelepels van No. 3, en neem den volgenden morgen hier weder vier theelepels van in. Houdt met deze zelfde medicijnen aan tot de koorts weg is, en daarna moeten de morgenpillen en versterkpillen worden gebruikt.

Behandeling van Kwaadaardige Koorts.

In Koude Kwaadaardige Koorts geef den lijder twee pillen van No. 7 tezamen met vier pillen van No. 2; geef hem dan nog tweemaal (en niet meer) een pil van No. 7, en tweemaal (niet meer) twee pillen van No. 2 elke drie uren. Geef hem dikwijls kost doch elke keer een weinig zooals brandewijn, koffie en vleeschsoep. Wrijf zijn lichaam gedurende vijftien minuten met mostert en brandewijn elk uur of zoo; en bedek hem met kombaarzen. Zet een mostertpleister achter op zijn nek en lappen met koud water op zijn hoofd. Geef hem den volgenden morgen vier theelepels van No. 3 in koffie of brandewijn en een theelepel van dezelfde drank elke twee of drie uren. Wrijf hem met mostert en brandewijn tot er beterschap komt.

Behandeling van Heete Kwaadaardige Koorts.

In de Heete Kwaadaardige Koorts geef den lijder vijf theelepels van No. 3 in water, en geef hem drie uren later drie pillen van No. 7. Geef hem kost zooals reeds is uitgelegd. Geef hem den volgenden morgen weder vijf theelepels van No. 3 en een theelepel van dezelfde medicijn elke drie of vier uren. Als de hitte van het lichaam den volgenden morgen verminderd is, geef hem dan vijf theelepels van No. 3, en een theelepel elke vier uren daarna. Als de hitte van het lichaam zeer erg is en dat de lijder ijlt of bewasteloos is, geef hem dan een eetlepel van Warburg's Tinctuur No. 8 zonder water. Geef diezelfde medicijn in elke twee uren tot de lijder zweet. De medicijn No. 8 moet niet meer keeren worden ingegeven dan drie of viermaal, en men moet er mede ophouden zoodra de lijder begint te zweeten. Geef heem, gedurende het zweeten, brandewijn en water. Als de hitte

van het lichaam vermindert geef hem dan zes theelepels van No. 3 in koffie of brandewijn.

Indien de aanval van de koorts aankomt iedere tweede of derde dag de lijder moet drie pillen uit den flesch No. 2 inzwelgen de avond voor den dag van den verwachtend aanval, en vier pillen uit denzelvde flesch (No. 2) op den morgen van den dag van den aanval der koorts.

Indien de "Warburg's Tinctuur" krachteloos is, en de begeerig gevolg komt niet, de lijder moet, op den volgende morgen, eene koude bad nemen op den volgende manier: t.m.: Laat eene tobbe met lauwe water vervuld worden. Ontkleed de lijder. Bevochtig zijne ligchaam met lauwe water en zet hem zachtjes in den tobbe. Nu, op een trapswijze manier stort koud water in den tobbe tot dat de warm water verplaatst is bij den koud water. Laat de lijder blijven in den koud bad gedurende twintig minuten. Nu, neemt hem uit den bad; veeg hom wel, plaats hem in den bed, veeg zijn lichaam levendig met drooge mosterd gedurende vijftien minuten; dan plaats hem in kombaarsen; geef hem zes theelepelsvol van de medecijn uit den vleesch No. 3 gemengd met warm koffie of brandewijn. Herhalt een theelepelsvol van denzelvde medecijn iedere drie of vier uren. Prikkel en zoo als brandewijn of wijn kunnen aan den lijder gegeven worden een weinig minuten voor dat hij de bad neemt; ook kunnen denzelvde gegeven worden voor dat hij uit de bad komt. Met deze waarschuwingen de badden kunnen herhald worden ieder twaalf uren.

Daar Kwaadaardige Koorts een gevaarlijke soort van malarische koorts is, is het noodig dat men doctorshulp krijgt.

Het is noodig dat de medicijnen in de maag blijven in alle gevallen van koorts. Als zij worden uitgevomeerd moeten ze weder worden ingegeven. Als brandewijn niet te krijgen is kan whiskey gebruikt worden.

Door het volgen van den raad, het onderricht en de wijze van behandeling, welke in deze bladzijden worden uitgelegd, kunnen men een langen tijd reizen of wonen in laag veld waar *malaria* is, zonder gevaar dat men de koorts zal krijgen. Of anders zal men een aanval van koorts kunnen weghouden, afkeeren of genezen zonder de hulp van een Doctor. De schrijver dezer regelen heeft, gedurende zijne lange praktijk in malarische landstreken, in Zanzibar, Mozambiek, en De Kaap Vallei, deze manier van behandeling met groot welslagen gevolgd; en is daardoor op de gedachte gekomen om deze regelen aan te bieden aan denzelvden die niet in staat zijn doctorshulp te verkrijgen.

J. A. SIMOENS, M.D.

Barberton, Februari, 1890.